

Logos

Organ för
Föreningen Logos i Österbotten rf
Nr 2, april 2003

Hans uppståndelse är vår rättfärdighet

Om vi rätt vill förstå nyttan av Kristi uppståndelse, skall vi föreställa oss två olika bilder av Kristus.

Den ena är den sorgliga, eländiga, föraktliga, jämmerliga och blodiga bilden, som visades för oss på långfredagen, då vi hörde omtalas, hur Kristus hängde mitt emellan två rövare och dog under svåra smärtor.

Denna bild bör vi betrakta med hjärtan som inte tvivlar på att detta har skett för våra synders skull. Han som är den rätte och evige översteprästen har gett sig själv till offer för vår synd och betalat för den.

Men nu ser vi på den andra bilden att ingen synd längre finns hos Kristus utan endast rättfärdighet, inte heller finns det någon död hos honom utan endast liv. Denna lära måste vi befästa i våra hjärtan och vara vissa om att Kristus, som på korset burit våra synder och betalt för dem med sin död, åter är uppstånden från de döda för vår rättfärdighets skull.

Ur Luthers huspostilla, påskdagen (bearb.)

I dödens band låg Herren Krist,
Sitt liv för oss han givit.
Uppstånden är han nu förvisst,
Han vår förlossning blivit.
Därför får vi nu med fröjd
Tacka Gud i himlens höjd
Och sjunga: Herren vare pris!
Halleluja!
(Psb 92:1)

För Bibel och bekännelse!

Med detta andra nummer av tidningen Logos kan vi förutsätta att fler vet vad Logos är och vad föreningen står för.

I förra numret fanns en tillbakablick med en redogörelse över hur bekännelsestrognas har börjat söka efter nya vägar i den kaotiska kyrkosituationen. Nu kan vi konstatera att en stödförening har blivit bildad för detta ändamål (se s. 5).

Finns det något behov av en "Stödförening för evangelisk-luthersk gemenskap" här i Finland?

Utgående från avfallet i folkkyrkan kan svaret endast bli jakande. Det finns ingen orsak att stå handfallen i det rådande läget. Kristna behöver uppmuntran att samlas kring ett rent och klart evangelium. Kristna behöver ha möjlighet att delta i ett rätt gudstjänstliv. Här har stödföreningen en viktig funktion.

I detta nummer kan vi läsa om hur man i Sverige och Norge har gått framåt oberoende av det stora kyrkosystemet. I Vallberga bildade man en ny församling, i Norge övergick Jan Bygstad från statskyrkan till en etablerad Luthersk frikyrka och i Nord-Norge bröt prästerna gemenskapen med en avfallen biskop och installerade en ny.

Då vi jämför situationen i Finland med läget i de övriga nordiska länderna så bör det konstateras att det är på tiden att något görs också här. Avfallet är tydligt också i vårt land. Ta bara de fyra exempel som Jan Bygstad tar upp: homosexualfrågan, kyrkotukten, de ekumeniska avtalen och kvinnoprästfrågan.

Lekmän och präster som tar Bibeln och bekännelsen på allvar bör inse det personliga ansvaret för Kristi Kyrkas framtid i vårt land. Det är inte rätt att skjuta över ansvaret till beslutsfattare och tjänstemän som inte själva vill värna om kristendomens sanningar.

Med en ny förening uppstår alltid frågan: Varför en till? Det är ingen oväsentlig fråga,

det finns redan flera föreningar och organisationer som vill verka i enlighet med bekännelsen.

De flesta föreningar och organisationer som har stått i den evangelisk-lutherska lärotraditionen har inte tidigare sett någon orsak att bryta med den etablerade folkkyrkan, eftersom man har haft en gemensam lärogrund.

Men nu är vi i en ny situation. Folkkyrkan står inte längre på den lutherska bekännelsegrunden. Detta är en sorglig sak och många föreningar är numera i princip fria eftersom deras verksamhet går stick i stäv med folkkyrkans.

Samtidigt har det också uppstått ett vakuum. Längre har olika grupper och föreningar samordnat sina krafter för att motverka förfallet i vår folkkyrka. Trots detta kan man konstatera att avfallet bara accelererar.

Nu är tid för att samordna krafter för att verka för något positivt, för återupprättande av evangelisk-luthersk tro och bekännelse i vårt land. Detta kan ske på många fronter.

En grundläggande sak är upprättande av nya gudstjänstgemenskaper. Frågan om prästvigningar är alltfört aktuell. Dessutom bör vi i Finland ha en ordentlig uppgörelse med liberalteologin överlag men också specifikt i fråga om prästutbildningen.

Vår förhoppning i Logos är att stödföreningen skall öppna möjligheter för samverkan i enlighet med den evangelisk-lutherska kyrkans bekännelsegrund.

Må Gud välsigna det påbörjade arbetet!

ROGER PETTERSSON

Logos – organ för Föreningen Logos i Österbotten rf. Redaktion: verksamhetsledare Roger Pettersson tillsammans med styrelsen. Ansvarig utgivare: Klas-Erik Isaksson. Layout: Ola Österbacka. ISSN 1459-3378.

Material och diskussionsinlägg sänds helst via e-post till rogeruspetri@hotmail.com eller per post till Fagernäsvägen 17 lok. 6, 68570 LARSMO.

Gåvor för spridningen betalas till bankkonto 497028-241584 (Finland) och i Sverige till postgirokonto 407 99 53-8.

Pärmbild: Umbuktasjön, foto: Ola Österbacka
Tryck: Multiprint, Vasa

Guds omsorg

av Gunner Jensen

Föredrag på bibeldagar i Vasa 27–29.9.2002, utgående från 1 Kung. 17. Föredraget är förkortat.

Israel hade fallit djupt i andligt elände, det var en mörk avfallstid för folket. Det fanns avgudabilder och avguda-altaren i landet. Fädernas Gud var nästan okänd. Det var andligt natt-mörker. Efter Salomos död hade riket delats i två riken, Juda rike och Israels rike.

Nu hette kungen i Israel Ahab, han fortsatte på avfallsvägen och var en ogudaktig kung. Han tog sig en hednisk prinsessa till hustru, drottning Isebel, och han reste ett altare åt Baal i Baalstemplet som han hade byggt i Samaria. Det står om honom, att "han gjorde mer för att väcka HERRENS, Israels Guds, vrede än någon av de israelitiska kungar som hade varit före honom." 1 Kung. 16:33.

En falsk gudstjänst, ett Baals-tempel och ett Baals-altare. Så långt hade avfallet alltså gått. Man dyrkade tomma avgudar i stället för den sanne och levande Guden. Det fanns många falska profeter och präster som godtog dessa nymodigheter. Många försvarade allt detta nya. Man menade inte, att man hade övergett Herren. Nej, vi vill bara anpassa den gamla tron till vår moderna tid och presentera evangeliet på ett nytt sätt för vår tids människor.

Men sanningen var en annan, sanningen var, att ett ödesdigert avfall från den sanne Guden och från Guds ord hade ägt rum. Det fanns en sann Guds man, en rätt Herrens tjänare som nu trädde fram och talade Guds ord. Det var Elia. "Så sant HERREN, Israels Gud, lever, honom som jag tjänar: Under de här åren skall varken dagg eller regn falla, om inte jag säger det."

Herrens ord gick i fullbordan. Det kom inget regn. Guds ord är sanning, och detta fick folket nu erfara på detta

sätt. Det var Gud som tuktade och kallade folket tillbaka till sig.

Denna händelse är en stark varning mot falsk gudstjänst och avgudadyrkan. Denna historiska händelse talar ännu i dag om Guds dom över avfallet från Herren och avgudadyrkan. Det är en allvarlig sak att lämna Herren, den sanne Guden. Guds ord visar oss tydligt, att det inte går en människa väl, om hon lämnar Herren.

Det var en farlig situation för Elia. Skulle han nu bli förföljd? Men vi ser av berättelsen, att Gud hade omsorg om honom, och det är bäst att vandra med Herren, även om det innebär ensamhet och även om majoriteten inte förstår oss. Låt oss följa Elias exempel och följa Herren och hans ord. Berättelsen är en uppmuntran för alla som går på Elias väg, för vi ser här, att Gud inte hade glömt Elia utan hjälpte honom i hans ensamhet.

HERRENS ord kom till Elia och befallde honom att gå bort och gömma sig vid bäcken Kerit. Där fick han vatten och mat att äta. Berättelsen om Elia vid bäcken Kerit är en undervisning för oss om betydelsen av att under alla tider och under alla växlande yttre förhållanden hålla fast vid Guds ord.

Det är en mörk tid vi lever i. Det kan ofta vara svårt att se vägen fram. Men Herren Kristus lever. Han är evigt den gode herden som vill bära de svaga lammen. Hans ord och löften sviker inte.

Herren hade en väg fram för Elia. Det får vi också tro att han har i dag, för oss. På hans trofasthet får vi vila tryggt.

Gud gav Elia mat och vatten. Men plötsligt tog det slut. Varför torkade bäcken ut? Varför försvann vattnet? Vad är meningen med detta? – så kunde Elia fråga. Har jag syndat? Eller gjort något så att Gud inte längre

vill hjälpa mig? Det var en stor prövning. Vattnet torkades bort på ett naturligt sätt. Det står att bäcken torkade ut, därför att det inte regnade i landet.

Det såg ut som om Herren hade glömt sin tjänare. Men så var det inte. Gud glömmer aldrig sina barn och vänner.

Vi förstår inte alltid Herrens vägar. Det kan vara svårt, om vi som Elia får uppleva att bäcken torkar ut, och vi inte kan se någon väg fram. Men berättelsen om Elia förkunnar på ett uppmuntrande sätt för oss Guds stora omsorg och hans kärlek och frälsningsvilja. Bäcken torkade ut, men Elia var ännu under Herrens omsorg. Han hade en ny uppgift för Elia.

Han skulle gå till hedningarnas land, till Sarefat. Kanske en annan väg än Elia hade tänkt sig, men också på denna nya väg visade Gud sin omsorg om Elia. I tillit till Herren stiger Elia upp och går till Sarefat. Han får där se en änka som samlar ved. Han ber henne om vatten och om en bit bröd. Men hon förklarar, att hon endast har lite mjöl och lite olja. Hon säger: "Jag håller just på att samla ihop ett par vedpinnar och skall nu gå hem och laga till det åt mig och min son. Vi skall äta det och sedan dö."

Nöden var alltså stor. Men kvinnan gick och gjorde som Elia hade sagt, och enligt HERRENS ord hade hon sedan att äta en lång tid, hon själv och han och hennes husfolk. Maten tog inte slut. Elia och kvinnan i Sarefat fick uppleva ett underbart bevis på Guds omsorg och makt.

För varje ny dag kunde Elia och änkan se detta Guds under, att mjölet inte tog slut och att oljekannen inte blev tom. För varje dag fick de vad de behövde. För Elia blev det också en vilans tid, en förberedelsens tid. Framför honom väntade striden på Karmel, som vi kan läsa om i kapitel 18. Men nu var det en vilans tid för

Elia. För kvinnan var det också en gåva, att hon fick ha Herrens profet Elia i sitt hus. Tänk, hon hade nu möjlighet att få sitta och lyssna till Guds ord från profeten Elia.

Men då händer något. Kvinnans son blir sjuk och dör. Gud har just räddat änkan och hennes son från att dö av hunger, och så står det, att hennes son blev så svårt sjuk att han till slut inte längre andades.

Kvinnan reagerar med att säga till Elia: "Vad har du med mig att göra du gudsman? Kom du för att påminna mig om min synd och döda min son?"

Vi förstår att hon är ledsen och förtvivlad. Israels Gud hade gett henne mat, så att hon och hennes son kunde leva i denna nödens tid. Men nu är hennes son död, och då vänder hon sig till Elia med denna fråga. Hon har blivit påmind om sin synd, men förstår inte Guds handlingssätt.

Varför hände detta? Varför dog hennes son? Hon hade ju redan förlorat sin man, hon var änka, och nu dog också hennes son. Vi ser hennes förtvivlan i hennes ord till Elia, och vi förstår också, att inte heller Elia förstod varför detta skedde. Det står, att han ropade till Herren: "HERRE, min Gud, skulle du göra så illa mot denna änka som jag bor hos, att hennes son dör?"

Vi kan inte alltid förstå Guds vägar. Vi kan inte rätt uttrannsaka Herrens ledning och varför han låter saker och ting ske. Vi kan ofta ha många frågor om allt som händer oss. Vi kan sugas ned i ångestens och bekymrens djupa dy, därför att vi inte förstår någonting. Varför får jag uppleva detta? Allt ser så hoppplöst och meningslöst ut.

Alla frågor får vi inte svar på. Vi förstår inte allt. Men detta kan vi säga på Guds ords fasta grund: Gud vill vårt sanna väl!

Av berättelsen här ser vi, att Gud genom allt det som händer, leder denna kvinna till insikt om hans ords sanning.

Elia säger till henne: "Ge mig din son", och han tar pojken ur hennes famn och bär honom upp i rummet ovanpå där han bodde och lägger honom på sin säng. Han ber till Gud och Gud hörde Elias bön, "HERREN

hörde Elias röst, och pojken själ kom tillbaka in i honom, och han fick liv igen."

"Guds omsorg" är ämnet för detta föredrag, och vi ser i hela detta kapitel Guds omsorg, både om Elia och om denna kvinna. Gud sörjde för mat och vatten vid bäcken Kerit. Gud sörjde för mat till Elia och änkan och hennes son i Sarefat. Denna omsorg är helt och hållet av nåd.

Men Guds omsorg gällde också denna kvinnas andliga tillstånd. Det som nu hände med hennes son, blev för kvinnan en undervisning om, vem den sanne Guden är. Hon fick nu undervisning om Israels Guds makt och om, att hans ord är sanning. Efteråt bekänner hon också detta: "Nu vet jag att du är en gudsman och att HERRENS ord i din mun är sanning."

Gud är en Gud som vill vårt sanna och eviga väl. Aposteln Paulus säger, att Gud "vill att alla människor skall bli frälsta och komma till insikt om sanningen." (1 Tim. 2:4).

Även om vi inte alltid förstår Guds underliga vägar med oss, så vet vi detta: Han vill ha oss frälsta hem till himlen.

Det är därför han påminner oss om vår synd och det är därför han visar oss Jesus Kristus och den frälsning som han har fullbordat för hela världen. Guds omsorg om vårt liv här på jorden är något stort. Men ännu större och viktigare är hans omsorg om vår eviga frälsning.

Genom det som hände blev kvinnan påmind om sin synd. Gud kom henne nära, så att hon började tänka på sin synd. Det gjorde ont. Men Gud ledde allt så, att hon kom till insikt om att hans ord är sanningen.

Så talar Herren också i dag genom sitt ord, för att ge syndare insikt om syndens verklighet. Herren visar oss, att vi inte kan frälsa oss själva. Det är ett förfärligt tillstånd, om en syndare går genom livet här i andlig sömn och blindhet och förlitar sig på den egna rättfärdigheten. Men vilken lycka det är, om syndaren blir väckt ur den andliga sömnen och ser sitt förlorade tillstånd och som en förlorad syndare tar sin tillflykt till syndares Frälsare. Det är Guds Andes verk allena, när detta sker.

Från midsommarlägret i Vallberga 2000. I lägret deltog ett par hundra personer i alla åldrar, av vilka många var barnfamiljer. Många av musikanterna kom från Silverdalen, ledda av Berthold Nilsson.

"Salig är den som inte tar anstöt av mig", säger Jesus. (Matt. 11:6) Det är till honom, Herren Jesus Kristus, Gud vill föra oss. Det är detta han vill oss, också mitt i livets märkliga händelser.

Låt oss då inte ta anstöt av Jesus, utan med frimodighet och förtröstan vända oss till honom och tro hans ord, vad som än händer oss här i livet. Hans Ord är sanningen. Det är ett ord att lita på, och det förkunnar oss, att Kristus har fullbordat frälsningen i vårt ställe. Han har försonat världens synder på korset. Det är detta som är grunden för vår tro och vårt fasta hopp för evigheten, Kristus allena.

Också i den mörkaste tiden verkar Herren sitt verk i syndares hjärtan. Det ser vi av detta kapitel. Också i den svåra tid som vi lever i, är Herren den samme. Han verkar genom Ordet och sakramenten sitt verk i syndares hjärtan och hans mål är alltid det samma, att få oss hem, frälsta för evigt.

Amen.

GUNNER JENSEN

Gruppresan till midsommarläger i Vallberga?

Eftersom vi redan är några från Österbotten som är på väg till midsommarlägret i Vallberga 19-22.6 så har det uppstått en tanke om att ordna en gruppresan dit. De som är intresserade av att komma med kan kontakta Roger Pettersson (e-post: rogeruspetri@hotmail.com, tfn: (06) 728 1601. Blir vi flera kan vi resa dit med en mindre eller större buss.

Vallberga Evangelisk-Lutherska Församling har för närvarande 22 medlemmar. Som pastor fungerar Gunner Jensen. Han kallades till präst av församlingen 1998 och prästvigdes av Niels Ove Vigilius. Han är anställd som predikant i Missionssällskapet Bibeltroga Vänner och Vallberga församling ger bidrag till MBV till hans lön för de tjänster som han sköter i församlingen. Församlingen har under några år haft läger i midsommarhelgen. Här ovan ser vi Lutherska kapellet i Vallberga.

Vallberga Evangelisk-Lutherska Församling

Utgående från Gunner Jensens artikel i boken "Vägen fram" har Roger Pettersson gjort en kort redogörelse över Vallberga Evangelisk-Lutherska Församling.

Stödförening för evangelisk-luthersk gemenskap

För att hjälpa kyrkfolk utan tillgång till bibliskt gudstjänstliv och stoppade prästkandidater stiftades söndagen den 16 mars föreningen "Stödförening för evangelisk-luthersk gemenskap" (Evangelisk-luterilaisen yhteiden tuki).

Namnet säger en hel del om föreningens syfte och målsättning: "Föreningens syfte är att stöda fria gudstjänstgemenskaper och bekännelsestroga teologers verksamhet. Detta arbete kan ske i samverkan med andra föreningar, stiftelser och sammanslutningar som har samma målsättning."

Apostoliskt kyrkoliv

I stadgarna framgår det vidare att föreningen fullföljer sitt syfte genom att möta kallelser från människor på olika orter; hålla bibelstudier och

gudstjänster enligt apostolisk tro och ordning, samt föredrag. Verksamheten är grundad på den heliga Skrift, som av Gud given ofelbar norm. Föreningen bekänner sig till den bibelförståelse som funnit sitt uttryck i den evangelisk-lutherska bekännelsen (Konkordieboken).

Det som kan poängteras är att arbetet för ändamålet kan ske i samverkan med andra föreningar, stiftelser, förläggare och sammanslutningar. Det här innebär att stödföreningen kan bli en förenande länk som samordnar olika bekännelsestroga krafter. Både enskilda personer och föreningar (o. dyl.) kan vara medlemmar i stödföreningen. Den närmaste tiden kommer till stor del att ägnas åt konsolidering mellan olika grupper och aktörer.

Gudstjänstgemenskaper först

Nu är denna stödförening inte det samma som missionsprovinsen i Sverige. Tanken på en missionsprovins har inte riktigt slagit igenom i Finland. Det finns fler gudstjänstgemenskaper i Sverige än i Finland

För fem år sedan grundade missionsvännerna i Vallberga, Halland, en församling. Motiveringen till församlingsbildningen var dels avfallet från Guds ord inom Svenska kyrkan och dels missionsvännernas önskan om en hel församlingsgemenskap, ett andligt hem med både Ordets predikan och sakramenten.

Någon undrar säkert om det är nödvändigt att bilda en församling, är det inte tillräckligt med att man kan ordna möten med goda och uppbyggliga predikningar? Gunner Jensen skriver att det är en stor förmån att få samlas till Ordets predikan, men vi behöver också dopet och nattvarden. Enligt honom finns det behov av hela församlingar, där man kan samlas omkring både Ordets predikan och sakramentens bruk.

I Vallberga har man sett det som en positiv möjlighet att bilda en evangelisk-luthersk församling, med predikan, nattvard, dop och kyrkliga förrättningar som konfirmation, vigsel och begravning. Verksamheten innehåller gudstjänster och högmässor på sön- och helgdagar, samt bibelstudier och barnverksamhet. Församlingen har uppstått som en följd av nöden, men församlingsmedlemmarna har fått erfara att en fullständig församlingsverksamhet är en stor tillgång, de har fått ett andligt hem.

Jensen vill poängtera att det inte är fråga om att få tillstånd perfekta och "rena" församlingar utan saken gäller något annat. Saken gäller ett andligt hem, saken gäller Ordets sakramenten! Som kristna behöver vi den gode Herdens vård och hans ofelbara Ords vägledning genom denna farliga värld. Vi behöver en kristen församling, ett andligt hem för oss och våra barn.

eftersom det kyrkliga läget har varit akut en längre tid där. Det krävs en hel del information för att få folk att veta vad det är fråga om.

Vigningar kommer!

Stödföreningen skall försöka verka för evangelisk-luthersk gemenskap men det är inte helt säkert att det blir enligt missionsprovinsmodellen, den frågan är ännu öppen. Den kanske viktigaste uppgiften för stödföreningen just nu är att varna för falsk gudstjänst och uppmuntra till rätt gudstjänst och bildande av koinonior.

På orter där rätta gudstjänster saknas är det viktigt att kristna vågar samlas till gudstjänst, med sikte på full sakramentsförvaltning. När en gudstjänstgemenskap sedan uppstår så behövs en präst och då faller det sig ganska naturligt att kalla de prästkandidater som inte kan bli vigda i folkkyrkan.

RP

Biskopsämbetet – vad är det?

Från Børre Knudsens föredrag i Helsingfors 19.5.1998

När vi talar om biskopsämbetet så bör vi fråga oss vad det är. Som evangelisk-lutherska säger vi att kyrkan endast har ett ämbete. Det är läro- och herdeämbetet, som Kristus har instiftat. Detta ämbete har inte bara dem som vi kallar för biskopar. Även landsortspräster innehar samma ämbete, samma myndighet och samma uppgift.

Ämbetet finns i sin helhet hos varje liten tjänare i församlingen. Det som vi kallar för biskopsämbetet är något som har växt fram från det enda läro- och herdeämbetet. Det som i 1 Tim. 3 kallas för biskop (grek. *episkopoi*, även översatt med församlingsledare, övers. anm.) är inget annat än en kyrkoherde. Varje församling hade sin egen biskop. Pastorer, presbyterer (äldste) var alla biskopar i sina egna församlingar.

Men när sedan lärostrider kom och det blev nödvändigt att hålla ihop, valde prästerna en bland sig liksom till chef. Reformatorerna förstod att biskopsämbetet är en mänsklig ordning i kyrkan och den har ett praktiskt motiv. Därför säger de utgående från detta:

”Men då på grund av gudomlig rätt biskop och pastor icke representera olika grader, så är det uppenbart, att om pastor loci viger någon till präst i sin församling, denna vigning är giltig på grund av gudomlig rätt. Därför då de, som äro förordnade att vara biskopar bli fiender till evangeliet och vägra meddela vigning, behålla församlingarna sin rätt därtill. Ty där kyrkan är, där är också rätten att förvalta evangeliet. Därför behåller kyrkan nödvändigtvis sin rätt att kalla, välja och viga sina tjänare.” (Svenska Kyrkans Bekännelseskrifter, Om påvens makt och överhöghet)

Kyrkan behåller själv rätten att viga biskopar åt sig

Här finns många konkreta lärdomar att hämta i bekännelseskrifterna. Det öppnar också den möjligheten att kyrkan kan själv viga åt sig biskopar. T.ex. dr Johannes Bugenhagen, som är första undertecknare till bekännelsen, vigde i september 1537 de sju

första biskoparna i Danmark-Norge, trots att han inte själv var biskop.

Våra bekännelseskrifter hade således omedelbara följder. I själva verket kan vi säga att reformatorernas handling i detta hänseende var en starkare bekännelse än ord. Deras agerande var en konsekvens av att de trodde på ett enda ämbete samt insåg att kyrkan var i nödtillstånd eftersom den inte längre hade några trogna biskopar. I denna situation behövde prästen ta hela det ansvar och använda hela den makt, som Herren hade gett honom. Egentligen var det en nödvändig slutsats utgående från vad som hade hänt Martin Luther.

Det kyrkliga ämbetets samvete

När hela den kyrkliga strukturen rasar ihop p.g.a. otron och villoläror så kan ingen enda präst fly sitt ansvar. Luther gjorde inte det han gjorde bara för att han var Luther. Nej, han gjorde det därför att han var bärare av kyrkans ämbete. Han handlade endast utgående från det han ansåg vara rätt. Han handlade utgående från herdeämbetet och utgående från det han hade:

”Här står jag, och kan inte annat. Gud hjälpe mig. Amen.”

En individs samvete talar inte så, utan här talar det kyrkliga ämbetets samvete. Han hade blivit insatt i ämbetet och han stod trogen där. Han förstod att han i den situationen inte hade något alternativ. Han måste själv vara biskop. År 1540 säger Martin Luther:

”Fastän jag skulle vara den enda kvarvarande som talar Guds ords sanning uppenbart, så skulle jag vara kyrkan.”

Biskopens roll idag

Vår tids biskopar vet inte alltid vad de gör när de viger präster. Tänk om någon av prästerna skulle ta ordinationen på allvar, ta de ord på allvar som ingår i vigningen. I så fall skulle det hända en katastrof mänskligt sätt i kyrkan, liksom reformationen var en katastrof för den romersk-katolska kyrkan.

Børre Knudsen, biskop i Norge

Børre Knudsen är ingen vanlig biskop eftersom han tar Bibeln och bekännelsen på allvar. Han kallades och vigdes till biskop i Strandebarm prosteri år 1997. Till prosteriet som inte är ett prosteri i vanlig mening hör sju församlingar, från i första hand Nord-Norge.

Flera präster i området hade brutit banden till biskopen och de vigde med understöd från många lekmän Knudsen till biskop. I biskopsvigningen deltog ingen biskop och kyrkoledningen har förstas aldrig godkänt Knudsen som biskop.

Børre Knudsen berättade själv i Helsingfors 1998 att han bara är biskop för en liten grupp präster. Då var det strängt taget sju präster som tillhörde prosteriet, fyra av dem har blivit avsatta från ämbete. Tre av dem hade blivit avsatta för att de i handling hade protesterat mot Norges abortlag. Fastän de nu också blivit fråntagna prästrättigheterna har de fortsatt att verka som präster i sina församlingar, eftersom man skall lyda Gud mer än människor. Bland församlingsborna har det alltid funnits understöd.

Vidstående artikel är ett utdrag ur föredraget ”Biskop, ämbetsvigning och kallelse i vår nya tid” på Concordia-seminariet i Helsingfors 19.5.1998. Översättning och förkortning har gjorts av Roger Pettersson.

Anmälan om utträde ur Den norska kyrkan

Jan Bygstad vid paneldiskussion vid SLEF:s Vasadistrikts temadagar i november 2001. Han är styrelsemedlem i NELA (Nordeuropeisk Luther Akademi, se www.fbb.nu) och har tidigare fungerat som dess ordförande.

Av Jan Bygstad pastor i DELK, Bergen (Dagen 24/8/2002)

Översättning: Claes Johansson

Öppet brev till biskop Ole D. Hagesæther, biskop i Bjørgvin biskopsdöme.

Jag skriver för att med detta underrätta dig om att jag nu har anmält mitt utträde ur Den norska kyrkan (den 10 juni 2002, Birkelands församling) och gått in i Det evangelisk-lutherska kyrkosamfundet (DELK). Med detta fransäger jag mig också mina ordinationsfullmakter i Den norska kyrkan.

Det har varit en lång och svår väg att gå, förrän jag äntligen fått ro att ta detta steg, och jag har haft en del stark sorgreaktion. Att se att den kyrka jag varit så glad i, är döpt in i, har vuxit upp i, och har tjänstgjort i som präst i 20 års tid gradvis går i upplösning, är svårt. Men när evangeliet inte längre förkunnas rätt och förvaltas rätt (annat än på lokala platser), blir det svårt att anse Den norska kyrkan som en sann evangelisk-luthersk kyrka.

Min motivering för att slutligen gå ut ur Den norska kyrkan kan sammanfattas under följande punkter:

I. Homofilfrågan:

De beslut som är fattade av biskops- och kyrkomötet efter 1995 har de facto gjort Den norska kyrkan till en pluralistisk kyrka i en avgörande lärofråga. Sann lära i harmoni med Guds ord och villolära står sida vid

sida och skall ömsesidigt erkänna varandra som legitima uttryck för kristen tro, något som gör homofilspörsmålet till ett adiaforon. Starkast blir detta bekräftat av två händelser de senaste åren: För det första i läronämndens dom mot prosten Asle Dingstad våren 2000. För det andra vid pressen, biskop Bondeviks tillsättning av P O Kjølås som biskop i Nord-Hålogaland vintern 2002.

Bägge dessa frågor vittnar med stor tyngd om att det inte finns något reellt värn eller lärotukt i Den norska kyrkan. Också de "konservativa" biskoparna har förbundit sig genom kyrkliga ordningar på ett sådant sätt att de tvingas att handla i strid med Guds ord. Den enda tukt som utövas, är den disciplinering som tillämpas gentemot gammal- och bibeltrogna präster som i trohet mot Guds ord och bekännelsen sätter gränser. Villfarande präster och biskopar fräntas inte sina ämbeten och möter inga ordningsmässiga motförhållningsregler ens om de uppträder egenmäktigt och självrådigt både i förhållande till läran och lagligt fattade kyrkliga beslut.

II. Kyrkoboten:

Då Biskopsmötet år 1997 kom med sitt uttalande om "Kyrkoboten" (som tidigare blivit benämnd som "kyrkotukt"), fräntog biskoparna i realiteten prästerna den fullmakt som vid ordinationen var överlämnad av kyrkans Herre (enligt Matt. 16:18, Joh. 20:23). "Nycklamakten" är enligt vår kyrkas reformator, Martin Luther, ett av kyrkans sju kännetecken.

När nycklarna blir borta är det en stor fråga både om sakramentsförvaltningen kan vara sann och huruvida Den norska kyrkan inte har mist ett av den sanna kyrkans avgörande kännetecken. Biskopsmötets beslut innebär att modern folkkyrkoideologi tar hand om ledningen beträffande läran om förvaltningen av sakramenten. Att folkkyrklig opportunist har lett denna ordning, som är instiftad av kyrkans Herre, i förfall, borde ha fört dem som är kyrkans tillsyningsmän till en ny besinning på Herrens ord och befallning; i stället har de böjt knä för ett politiskt korrekt toleransideal.

III. De ekumeniska avtalen:

Det senaste decenniet har kyrkomötet – närmast utan någon reell debatt – signerat det ena ekumeniska avtalsdokumentet efter det andra. Först dokumentet "Nådens gemenskap" som grund för kyrkogemenskap med metodisterna. Så "Borgådokumentet" – som grund för kyrkogemenskap med den anglikanska kyrkan. Därefter "den gemensamma deklARATIONEN om rättfärdiggörelsen" – som grunddokument för att röja undan de avgörande hindren för gemenskap med den romersk-katolska kyrkan.

Och till sist "Leuenberg-konkordien" som grund för kyrkogemenskap med den reformerta kyrkan.

Det torde vara klart att dessa avtal kyrkligt sett fungerar som tolkningsnycklar till Den norska kyrkans bekännelseskriterier. Därmed har biskops- och kyrkomötet modifierat Den norska kyrkans lutherska bekännelse och självförståelse.

Med vilken rätt har man gjort detta? Har man på det hela taget varit klar över räckvidden av det man här har beslutat? Det förefaller mig med detta på ett övertygande sätt, att Den norska kyrkan har ändrat sin läromässiga identitet, och inte är den samma kyrka som jag blev döpt in i och ordinerad till tjänst i. Att detta dessutom sker närmast utan friktion eller motstånd inom de beslutsfattande kyrkliga organen, visar med all tydlighet i hur hög grad läromässig likgiltighet och/eller sanslöshet har fått rum i kyrkan.

IV. Kvinnoprästfrågan:

Nyordningen med ordination av kvinnor till tjänst som präster blev införd utan något giltigt kyrkligt beslut – genom biskopligt självval, och har i dag vunnit allmänt erkännande inom kyrkan. Konkret betyder detta att bibelstridig lära har blivit kyrkoordning.

För bibeltrogna präster skulle korreglerna säkra samvetsfriheten, men fungerar i realiteten som en kyrklig väjningsplikt för dem. Det troende lekfolket har inte getts någon kyrklig rättighet på detta område (till exempel rätt till alternativ kyrklig betjäning där man finner att man inte kan godta kvinnoprästtjänst), men får bara besked om "att söka sig ett annat ställe att gå" där de får en kvinnlig präst i församlingen. Vilket slags herdesinne är detta?

Det är med tacksamhet till Gud jag tillsammans med flera andra har funnit ett kyrkosamfund i Norge som har bevarat sin evangelisk-lutherska identitet, Det evangelisk-lutherska kyrkosamfundet (DELK). Frågan som det hela rör sig om är: Hur skall klassisk kristen tro kunna överleva, och hur skall Guds folk bli bevarat för evigheten i denna förvirrade tid?

Den väg som Den norska kyrkan med sina överordnade har valt, innebär att levande kristen tro är hotad av urvatnad och/eller falsk förkunnelse och lära, och att det kristna livet därmed ödeläggs. Det är i bön till Gud om, att han bevarar tron och livet för oss själva och för Guds barn i en sann kristen kyrka som vi sluter oss till DELK.

Slutnotis: Jag väljer att låta detta brev gå som ett öppet brev (som kan bli tillgängligt för offentligheten genom dagspressen) eftersom motivet för att ta dessa steg kan ha allmänt intresse.

Logos nätbibelskola

Den 31 mars insändes en elektronisk ansökan om projektbidrag till Nordiska kulturfonden. Projektet, som har arbetsnamnet Logos nätbibelskola, har en budget på 29 100 euro, av vilket 11 810 euro söks från kulturfonden. Målsättningen är att skapa ett nätbaserat läromedel för konfirmandundervisning. Denna text är ett utdrag ur projektplanen.

Idén har framlagts av Åke Nilsson, pastor för Silverdalens evangelisk-lutherska församling i Småland, Sverige. Denna församling har ett kontaktnät med motsvarande församlingar i Vallberga i Halland och Umeå i Västerbotten samt med Missions-sällskapet Bibeltrogna Vänner. Vidare har man kontakter med Bibelskolan

på Fossnes i Norge, vilken drivs av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon. I Västerbotten verkar även Evangelisk-Luthersk Samling i samarbete med några av de förenämnda, bland annat med friskoleverksamhet.

De ovan nämnda församlingarna upprätthåller konfirmandundervisning på olika orter som ligger långt ifrån varandra. Under några sommarveckor hålls konfirmandkurser i lägerform, vilket medför långa resor. En del av undervisningen kunde förläggas utanför dessa kurser, vilket är möjligt att genomföra via nätet. Samtidigt erbjuds en möjlighet åt redan konfirmerade ungdomar att fördjupa sina kunskaper genom att ta del av materialet och hålla kontakt med sina lärare över nätet.

Projektets mål är att erbjuda ett nätbaserat läromedel i centrala ämnen med text- och videobaserade konferenser för kontakt mellan elevgrupper och mellan lärare och elever.

Under projekttidens första månader planeras och bearbetas kursmaterialet. Under läsåret 2003–2004 utprovas och kompletteras materialet. Under sommaren 2004 hålls närundervisning och verksamheten evalueras. Efter projekttidens utgång fortsätter arbetet med insamling av material i mån av möjlighet samtidigt som församlingarna etablerar nätbibelskolan i sin ordinarie verksamhet.

Databasen Trosfrågan stöder konfirmandundervisningen men är även öppen för andra intresserade. Trosfrågan växer till en databank som behandlar centrala kristna frågor.

Kurserna genomförs med stöd av nätkurser, som läggs ut i Logosmappen, och konferenser som verkställs via serverprogrammet FirstClass. I mån av möjlighet används även e-möten med webbkameror. Varje församlings pastor ger handledning inom sin egen grupp, men det sker också diskussioner mellan samtliga deltagare.

OLA ÖSTERBACKA

Luthers stora Galaterbrevskommentar finns snart i Logosmappen!

I den omfattande utläggningen är evangelium i centrum. Reformatorn bekänner i företalet:

"I mitt hjärta härskar denna enda artikel, tron på Kristus, från vilken, genom vilken och till vilken alla mina teologiska tankar dag och natt flyta och strömma tillbaka."

Han säger vidare att det är nödvändigt att hans arbete kommer ut eftersom skändlighet och hädelse alltjämt rasar mot den enda fasta klippan som kallas lärostycket om rättfärdiggörelsen:

"...läran om huru vi icke genom oss själva och utan tvivel icke heller genom våra gärningar som äro mindre än vi själva, utan genom en annans hjälp, genom Guds enfödde Son, Jesus Kristus, äro återlösta från synden, döden och djävulen och ha fått det eviga livets gåva."

Det är med tacksamhet vi lägger ut denna utomordentliga och klara kommentar på Internet. Ännu återstår några formella frågor innan den är tillgänglig.

En lördag i mars samlades några Logos-medlemmar och andra som är inkopplade på arbetet med Logos-mappen till en grundkurs i webbeditering under ledning av Ola Österbacka. Bland annat fick deltagarna öva sig att preparera texter från Stora galaterbrevskommentaren (se en presentation på s. 11). Fr. v. ser vi Tommy Karf, Gabriella Lövsund, Juhani Martikainen och Klas-Erik Isaksson diskutera Roger Petterssons uppsättning av en innehållsida.

Trosfrågan – korta svar om centrala ämnen

Trosfrågan är en rätt ny funktion i Logosmappen. Här är ett exempel på en fråga med svar.

Fråga: Hur eller när blir man delaktigt av den Helige Ande?

Svar: Frågan är mycket viktig och svar kan inte uttömmade ges på några rader. Här ges endast några korta antydningar, och i övrigt hänvisar jag till litteraturen.

Den helige Andes främsta uppgift är att förhålliga Kristus (Joh. 14:26; Joh. 16:7-14). Att vi förs till Kristus och tror på honom är Andens verk. Han handlar med oss i nådemedlen: Ordet och sakramenten.

Den augsburgska bekännelsen (huvudbekännelsen i de lutherska bekännelse-skrifterna) förklarar saken så här:

”För att vi skola få denna tro, har evangelieförkunnelsens och sakramentsförvaltningens ämbete inrättats. Ty genom Ordet och sakramenten såsom genom medel skänkes den helige Ande, vilken hos

dem, som höra evangelium, frambringar tron, var och när det behagar Gud.”

När Petrus predikade på den första pingstdagen förklarade han saken så här: ”Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, så att era synder blir förlåtna. Då skall ni få den helige Ande som gåva.” (Apg. 2:38)

Anden ges alltså när evangeliet predikas och i sakramenten, dopet och nattvarden. Hit kan vi också räkna avlösningens ord. Det sker på ett sätt som inte är uppenbart för våra ögon, även om sakramenten ges genom synliga medel. Inte heller kan vi se syndernas förlåtelse. Detta är sådant som tron omfattar, och tron kan ingen ha utom genom Anden.

Frågeställaren avser kanhända tidpunkten när Anden ges första gången och man blir en kristen. Enligt Bibeln är tron ingen gärning som vi människor måste bidra till själva. Gud skapar tron i det lilla barnet som döps och därmed ges den helige Ande. Men den som inte är döpt och hör evangelium, som då väcker tro i lyssna-

ren, är också föremål för Andens verk. Vi brukar tala om en ny födelse, eftersom den gamla naturen, köttet, inte kan tro. (Jfr Luthers förklaring till tredje trosartikeln!)

Det finns ställen i Nya testamentet som talar om att den helige Ande har getts utöver detta på ett särskilt sätt, t.ex. Apg. 19:6. Där talas det om synliga manifestationer av Anden, som tungotal och profetia. Detta är likväl ingen regel, utan hör till den första tidens särskilda gåvor av Gud, när evangeliet stadfastes på ett mirakulöst sätt, precis som när Mose och Aron skulle föra ut sitt folk ur Egypten (2 Mos. 4:30f).

Om förhållandet mellan de Andens gåvor som ges alla kristna och de särskilda gåvorna undervisar John Vogt på följande webblänk: <http://www.logosmappen.net/netcirkel/anden/material.html>.

Se även Hoppets bekännelse, kap. 7! (http://www.logosmappen.net/hb/hb_71.html)

Luther-Divari

ANDEN OCH ORDET. Föredr. i NELAs symbiosium 2000. 146s Bm K4 15e
APPELBERG H.A. Sabbatsstunder. Tio predikningar i Åbo domkyrka. Hfors 1906 128s fr Bh K3 8e
A. Salighetens budskap. Predikn. Hfors 1904 587s fr Bh K3 10e
A. Tröst och frid. Dagliga betrakt. SLEF 1924 74s Bh K3 6e/Bm K2 4e
ARNDT J. En sann christendom. Stockh. 1891 1047s fr Bh K2 18e
A. Passions-predikningar. Stockh. 1826 232s fr Bh K3 28e
A. Tröst och råd. 100 betraktelser. EFS 1894 178s fr Bh K3 15e
AUGUSTINUS A. Bekännelser om sin omvändelse. Stockh. 1921 Bh K2+ 12e /Hfors 1954 Bm K3- 12e /Artos 1990 Bh K5 25e
A. Guds stad. De utfästa målen. Bok IXX-XXII. Artos 1977 355s Bh K4 28e
AULEN G. Dogmhistoria. Stockh. 1933 361s Bh K3 12e
A. Allmänliga kristna tron (understr.) SKD 1924 395s Bh K3 10e
BAINTON R. Luther - mannen som blev en epok. SKDB 1960 359s Bm K3- 13e /Bh K3- 20e
BARNENS SÅNGBOK – SÖNDAGSSKOLSÅNGER. Notupplaga. Hfors 1956 Bh K4 10e
BECKER S.W. Bibeln i Luthers teologi. Bibl. 1976 66s Bm K4 6e
BIBELN. Hfors 1949 (1917 övers.) Bh K2+ 10e /EFS 1903 B1 K2+ 20e
BIBEL-TOLKEN (ed. P.Petersson). Korta förkl. öfver alla svårastående ställen. Stockh. 1863 640s fr B1 K1 12e/K3+ 25e
BIBLIA HEBRAICA II. Ed. Kittel. Stuttg. 1927 1320s Bh K2+ 30e
BIBLIA CACRA VULGATA. (13x9cm) Bh K5 55e
BIBLISK HISTORIA (Sundwall) Hfors 1911 159s Bh K3 4e
BITTIPIBILIA CD-ROM. Kyrkoramatt 1938 o. 1992, Bibel GT 1917/NT 1981, Good NeWs Bible 1992, Lutherbibel 1984, The Greek NT, Biblia Hebraica Stuttg. Pipliasaura 2001 75e
BONHOEFFER D. Efterföljelse. Verbum 1995 247s Bm K4 18e
B. Motstånd och underkastelse. Brev från fängelse. Verbum 1995 212s Bm K5 18e

B. Texter i urval. Libris 1994 Bh 83s K5 8e
BYMAN L.L. Pingstväckelsen i Norden kritiskt belyst. Hfors 1936 139s Bm K2 6e
B. Tro och lära. SLEF 1945 229s Bh K3 6e
BÄCK. A.J. Främlingarnas gästabud. Nattvards-bok. SLEF 1903 106s fr Bh K2 6e
BÄCK J. (ed.) Den hälsosamma läran I-IV. (2-3. ärg. ev- o. epist.pred.) SLEF 1892- c.600-700s/st. fr Bh K2-3 10e /K1 15e
B. Främlingarnas hemliv. SLEF 1934 240s Bh K2 6e /fr 5e
B. Glädjen i Herren. Betraktelser över Paulus brev till filipperna. Slef 1920 Bm K2 13e
B. Synodal-afhandling. (dobets betydelse) Hfors 1885 69s Bm K2 8e
CLEVE F. Luthers nattvardslära... Åbo 1968 412s Bm K2 15e
C. Reformation och filosofi i Enevald Svenonius' teologi. Åbo 1971 109s Bm K3 8e
CORNELIUS C.A. 1. Handbok i kyrkohistorien. 2. I Svenska kyrkans historia. Upsala 1872 354+351s B1 K2 25e
C. Handbok i kyrkohistorien. Uppsala 1872 354s Bh K2 15e
C. Theologiska pretonioner. Upps.1872 269s Bh K3 7e
DAHLBACKA I. Den evangeliska rörelse i sv. Österboten 1845-1910. Slef 1987 331s Bm 15e
DANELL G.A. Hör Herrens Ord. Predikningar. Pro verit. 1973 360s Bh K3 12e
D. Så säger Herren. Predikningar. Uppsala 1969 363s Bh K2+ 12e
DANIEL-ROPS Dagligt liv i palestina på Jesu tid. Stockh. 1985 235s Bm K4- 15e
D'AUBIGNE J.H.M. Reformationen i Europa på Calvins Tid. Stockh. 1879 459s Bh K2 8e
D'. Reformations-historia I-III. Norköping/Stockh. 1859-76 c.2000s. Bh K2 38e /I band 10e
DE FYRA EVANGELIER OCH APOSTLAGÄRNINGAR (övers. H.Odeberg) BV 1996 372s Bh K5 25e
DE HELIGA MARTYRERS.. (utg. Hagerup) Stockh. 1766 231s fr B1 K3 50e
DEN GODA NYHETEN. NT (övers. med förklar. D.Hedegård) EFS 1972 668s Bm K2- 8e
DEN HELIGA SKRIFT i berigtigad översättning och med nödiga förklaringar av H.M. Melin. Stockh 1883 1224+428s fr B1 K2+ 60e

DET STÅR SKRIVET. Utg. Danell-Erlansson-Hedegård. Biblicum 1971 123s Bm K3 10e
EK A. Bilder ur C.O. Rosenius' liv. Linköpin 1949 89s Bm K3 7e
EKLUND P. Luthers trosbekännelse enligt stora och lilla katekesen. Lund 1899 244s Bm K2- 8e
ERIKSSON L. Auktoritet och nådemedel. Några huvudrag i M.Luthers bibelsyn. Åbo 1994 140s Bm K4 10e
E. Från ovisshet till visshet. F.G.Hedbergs andliga utveckling fram till år 1843. Slef 2002 136s Bm K5 10e
ERIKSSON L. ÖSTERBACKA O. Lilla trosläran. Slef 1982 63 Bm K4 5e
ERIKSSON I. Rättfärdig och syndare på samma gång. Hfors 1955 14s Bm K3 6e
ERLANDSSON S. Bibeln, dess ursprung och syfte. Biblic. 1975 36s Bm K3 5e
E. Bibeln och vetenskapen. Bibl.1972 40s Bm K3 5e
E. De fem Moseböckerna -en översikt. Bibl.1977 56s Bm K4 5e
E. Den lutherska bekännelsen i Sverige -en kyrkohistorisk tillbakablick. Biblicum 1978 43s Bm K3 6e
E. (red.) Ditt ord är sanning. Bibl. 1971 285s Bm K3 10e
E. Guds folk Israel.. Bibl.1974 54s Bm K4 5e
E. Israels frälsning. Bibl. 1979 40s Bm K4 5e
E. Förutsättningslös bibelforskning. Biblic. 1972 42s Bm K3 5e
E. Kyrkogemenskap. Vad säger Bibeln. Bibl. 1977 94s Bm K3 6e
E. Lutherska läran om utkorelsen. Biblicum 1978 16s Bm K4 4e
E. Profet och profetia enligt Bibeln. Biblic. 1975 46s Bm K4 5e
E. (red.) Rättfärdiggörelsen. Biblicum 1974 67s Bm K3 5e
E. Världshistoriens första dagar. Mos.1-3. Biblic. 1983 64s Bm K4 5e
EVANGELISK TIDNING (ärg. 1865-68). Åbo 1865-ca.500s fr Bh K2 20e /Ärg.1867 Bh K2 10e
FABRICIUS A. Illustrerad kyrkohist. Stockh. 1900 720s Bh K3 20e
F.G. HEDBERG 1811-1961. SLEF 1961 44s Bm K3 6e
F.G. HEDBERG. Festpublikation. Hfors 1911 77s fr Bm K3 8e
FRIES S.A. Israels historia. Upps.1884 233s B1

K3 12e
FRÖKJÆR-JENSEN FI. Positivt nej till kvinnliga präster. KFB 1991 34s Bm K4 3e
FUHRBERG A. Rättfärdiggörelse och helgelse. EFS 1947 16s Bm K3 6e
FUHRBERG I. Bibelkrit. o. kristologin. Bibl. 1984 118s Bm K4 8e
FJELLSTEDT P. Bibeln med förklaringar. 3.band.(= NT) Stockh.1873 776s fr B1 K2 12e /K1+ 8e /1-2 band B1 K2 K2- 15e
GERHARD J. Heliga betraktelser. Artos 1993 192s Bh K4 23e
GESTRIN E.T. Witnessbörd för den lutherska läran om rättfärdiggörelsen... Tammerf 1877 502s fr Bm K2 16e
GIERTZ B. Den stora lögnen och de stora sanningen. SKDB 1950 223s Bm K2 7e
G. Då föll Herrens eld. Göteborg 1996 220s Bh K3+ 12e
G. Herdabrev. Pro veritate 1980 165s Bm K3 5e
G. Kampen om människan. SKDB 1948 263s Bm K3 6e
G. Kristi kyrka. SKDB 1946 258s Bm K2 8e
G. Med egna ögon. SKDB 1948 396s Bh K2 8e
G. Rätt och orätt i sexuallivet. SKDB 1960 40s Bm K3 4e
G. Stengrunden. SKDB 1941 397s B1 K2 2e /Bh K5 27e
G. Tron allena. SKDB 1943 369s Bh K2 8e
GODET F. Bibliska studier. Uppsala 1879 251+255s B1 K2+ 13e
G. Kommentar till Johannes ev. I-II. Upps. 1898 731s B1 K3- 12e
G. Kommentar till Lukas ev. I-II. Upps. 1907 531+518s Bh K2 12e
G. Kommentar till Rom. I-II. Uppsala 1881 465+551s B1 K2+ 12e
GREEK-ENGLISH NEW TESTAMENT. Nestle - Aland. 13x9cm Bh K5 45e
GÄRTNER B. Markus evangelium. SKDB 1967 412s Bm K3 12e
HAMMERICH Fr. Kyrkans historia I-III Stockh. 1873 678+691s Bh K3- 25e /I-III K2- 17e
HARDT T.G.A. Martin Luthers lära om Den heliga Skrifts inspiration reflekterad genom en kritisk analys av M Ruokanens bok Doctrina divinitus inspirata. KF 1999 35s Bm K4 4e
H. Dag Sandahls teologi. Kyrklig forum 1977 Bm

K3 2e
H. Om altarets sakrament. Pro ver. 1973 88s Bm K5 6e
H. Venerabilis & adorabilis eucharistia. En studie i den lutherska nattvardslära under 1500-t. Uppsala 1971 315s Bm K3 6e
HEDBERG F.G. Livsord. SLEF 1926 373s fr Bh K2 7e /1897 fr K3- Bl 7e
H. Predikan, hållen i Kimito kyrka (23.8.1893). Åbo 1893 30s fr Bm K2 8e
H. Salighetens väg. SLEF 1881 287s fr Bh K2 7e/1856 Bl K2 12e /1908 287s K3 8e
H. Trones lära till saligheten. SLEF 1903 190s fr Bh K2+ 7e /1875 Bl K2+ 10e
H. Valda livsord för morgon och kväll. SLEF 1997 62s Bm K4 10e
HEDEGÅRD D. Bibeln och Sanningen. Upps. 1970 14s Bm K2 4e
H. Bibelns böcker. EFS 1945 76s Bh K3 6e
H. Ekumenismen och Bibeln. 2. uppl. 334s Bh K2 15e
H. Livets väg. Stockh. 1937 149s Bm K3 6e
H. Lär känna bokenas bok. En lärobok för ungdom. EFS 1997 104s Bh K3 6e
H. Vad är kristendom? Stockh. 1938 70s Bm K3 5e
HELLSTRÖM I. Evang. enligt Moses. EFS 1981 152s Bh K3 12e
HEMÅT 03-05,07-08,11,17,47e, 20,22,27,29-31,33-36,38,39,44,46,50,54-60,64,67-69,72,74. SLEF Bh K2-3 45e
HERZOG J.J. Den allmänna kyrkohistorian I-II. Stockh. 1880 567+551s Bl K3 30e
HOLMQUIST H. Den svenska reformationens begynnelse 1523-1531. Stockh. 1923 156s Bh K2 8e
H. Kyrkohistoria I-III. Stockh. 1922 375+421+186s Bh K2 (å10e) 30e /på danska Bm K3 15e
H. Luther, Loyola, Calvin i deras reformatoriska genesis. Lund 1916 325s Bm K2 8e
HUGO ODEBERG. Till 100-årsminnet av hans födelse. Göteborg 1998 Bh K5 22e
HYDÉN A. (red.) Hjärtats längtan. Beträktelser. EFS 1918 Bh K3 99s 8e
H. Kristi kärlek. Betrakt. SLEF 1922 112 Bh K3 6e
H. (red.) Nåd för nåd. SLEF 1929 306s Bh K3 6e /fr K3 5e
H. De ungas ära. SLEF 1961 183s Bh K4 8e
H. Jesus och barmen. Pred. över 1. Års. SLEF 1911 336s Bl K3 9e
H. Se, Guds Lammi! SLEF 1909 291s fr Bh K3 8e
HÄKKINEN J. Bort till det land som jag skall visa dig. Tallinn 1998 352s Bh K4 20e
IMBERG J. Skapelse och frälsning. Borås 1988 184s Bm K4 20e
JENSEN G. F.G. Hedbergs teologiske udvikling. København 1971 119s Bm K5 8e
JEREMIAS J. Barnöpet under de fyra första århundradena. EFS 1959 64s Bm K3 8e
JOHANSSON N. 1. Korintierbrevet 11-14 och prästvigning av kvinnor. Pro ver. 1989 104s Bm K4 8e
JOHANSSON T. Reformationens huvudfrågor och arvet från Augustinus. M. Chemnitz Augustinusreception. 317s Bm K4 32e
JONSSON P. Evangeliepostilla. 2. årg -Vinterdel. Malmö 2000 181s Bm K5 15e
J. Från vår frälsare predikostol. Predikningar. 162s Bm K5 8e
J. Luthers kyrkohist. Slavanger 1980 232s Bm K4 8e
JOSEFSON R. Ödmukhet och tro. En studie i den unge Luthers teologi. SKD 1939 200s Bm K3 12e
KAHNIS K.F.A. Protestantismens inre Utveckling I-II. 1874 333+327s Bl K2+ 20e
KATEKES FÖR EVLUT. KYRKAN I FINLAND. Hfors 1956 108s Bh K2 25-, /1995 K2 6e
KELLER W. Men Bibeln hade rätt. Stockh. 1959 383s Bh K2 12e
KRAUKLIS M. Martti Luther – liv och verk. Södert. 1999 162s Bh K5 22e
KRUMMACHER F.W. Den stora fröjden. Stockh. 1880 Bh 148s fr K3 10e
LAATO T. Reformatorisk gudstjänst på Skriftens Grund. Göteborg 2001 119s Bm K5 10e
LAWRENCZ C. Den stora floden. Biblicum 1990 39s Bm K3 5e
LEINER J.H. Det heliga Dopets Sakrament. SLEF 1906 223s fr Bl K2 10e /Ekenäs 1861 Bl K3 15e
LILJE H. Luther. Den nya tidens genombrott och kris. SKDB 1950 247s Bm K3 8e
L. Martin Luther. En bildmonografi. Hamburg 1964 239s Bh K3 20e
LITZELL K. Kristus den gode herden SLEF 1899 120s fr Bh K1 3e
LUTHARD C.E. Apogetiska föredrag över kristendomens moral. Stockh. 1975 286s Bh K2 10e
LUTHER M. Daglig näring för hjärtat. Betrakt. SLEF 1903 384s fr Bh K2 8e
L. Det Evangeliska Presta-ämbetet. Örebro 1839 432s fr Bh K3 22e /Bm K2- 12e

L. Detta löfte gäller alla. Företal till Bibeln. Artos 1999 Bm 113s K4 16e
L. Evangelisk Själaspis (1-2 del.) Stockholm 1903 560s fr Bh K2 16e /2.del.) 1874 391s fr Bh K1 7e
L. Förklaring öfver Episteln till de Galater. Uttagen af hans större verk. Stockh. 1877 287s fr Bh K2 15e /Carlshamn 1866 413s K1 8e /1844 Bl K2+ 20e
L. Förklaring öfver Christi Bergspredikan. Stockh. 1882 271s fr Bh K2 15e
L. Guds ord och löfte. Dagliga betraktelser. Hfors 1954 363s Bh K2 15e
L. Huspostilla. Fahln 1848 510s fr Bh K2 30e /Stockh. 1874 486s fr Bh K2 25e / Stockh. 1863 10. uppl. 486s fr Bl K2 25e /Stockh. (övers. Cavallin) 1926 565s fr Bh K3- 20e
L. Katekes för ev-lut. Kyrkan i Finland (1948) Borgå 1953 108s Bh K3 4e
L. Kommentar över bergspredikan. BV 1990 Bm K3 18e
L. Kristi dyra förlöfning. Stockh. 1888 80s fr Bh K2 6e /1963 K3 9e
L. Kyrkopostilla (2.del.) Stockh. 1861 552s fr Bl K2 150-, /företal. 1-2 del.) Hfors 1883 351s+223s fr Bh (efterband) K2 75-, /Kyrkopostilla. Lund 1849 679+794s+register fr Bl K2+ 50e/träparmar K2+ 55e
L. Kyrkopostilla. Årliga sön- och högtidsdagars evangelier. Winter och sommar. Lund 1844 679+801s+register Bl K2 30e
L. Kyrkopostilla. Stockh. 1847 467+625s+regist. fr Bh (efterband) K2+ 30e
L. Kyrkopostilla I-II. Artos 1987 456+501s Bh K4 55e
L. Lilla katekes med kort utveckling. Jönk. 1904 125s Bh K2+ 6e
L. Manna för Guds barn. EFS 1944 384s Bh K2- 6e
L. Nattdagsbok. Lund 1879 105s fr Sk K4 15e /Pro veritate 1977 80s K4 7e
L. Om goda gärningar. SKDB 1964 141s Bm K3 6e
L. Om concilierna och kyrkan (övers.J.Lumme) 1994 196s Bh K4 20e
L. Om en kristen människas frihet. SKD 1929 135s Bm K2 8e /Slef 1939 K2 5e
L. Om Kyrkans Babyloniska Fångenskap. SKD 1928 183s Bh K2 8e /K4 Bm 15e
L. Ord för dagen. (Manna) BV 1984 382s Bh K5 12e
L. Passions-Predikningar. Stockh. 1836 195s fr K2 Bh 115-, /1883 170s Bh fr K2 14e
L. Prästa-ämbetet efter Luther åsiger. Örebro 1839 432s fr Bh K2- 15e
L. Resekost. SLEF 1944 468s Bh K3- 10e
L. Schmalkaldiska artiklarna. SKDB 1938 118s Bm K2 5e
L. Sermon om en christen människas frihet (övers. o. inledning Hedberg) Åbo 1844 42s fr Bm K1 5e
L. Skattkammare (betraktelser för var dag) året) Stockh. 1862 392s fr Bl K2+ 12e /EFS 1962 296s Bh K5 15e/Bm K4 12e
L. Skriften. Fader vår, Magnificat, Job... Stockh. 1830 c.550s fr Bl K2 22e
L. Spis och föda. Uttag ur Luthers skrifter för var dag i året. Slef 1977 Bh 879s K5 16e
L. Stora Cateches. Slef 1875 166s fr Bl K3- 12e
L. Så älskade Gud världen. Bv 1964 20s Bm K4 6e
L. Trenne uppbyggliga skrifter. Stockh. 1884 262s fr Bh K2 7e
L. Trösteord i lifvets strid. Lund 1896 320s fr Bh K3 14e
L. Utläggning öfver Fader Vår. Stockh. 1849 85s fr Bl K2 10e
L. Utvalda predikningar och förklaringar (Jes.53 m.m.) Söderhamn 1849 418s fr Bh K2 15e
LUTHERS LILLA KATEKES med en förklaring för barn och vuxna av D. Kuske. BV 2002 384s Bh K5 22e
LÄROBOK I KRISTENDOMEN grundad på M.Luthers Lilla Katekes. Åbo 1890 115s fr Bh K2 6e
MARTENSEN H. Den kristliga etikken I-II. Stockh. 1879 825s Bl K2 13e
MELIN H.M. Den Heliga Skrift ...med förklaringar av Melin I-II. GT och NT. Stockh. 1883 Bl K2 422e
MILLEN J.A. Grekiskt och svenskt hand-lexicon över Nya Testamentets skrifter. Örebro 1853 286s Bl K2 12e
MOE O. Apostelen Paulus. Hans liv och gjerning. Oslo 1944 455s Bm K2 10e
M. Johannes-evangeliet. Imledet och förtolet. Oslo 1951 625s Bm K3 12e
MOBERG A. C.O. Rosenius - hans liv och verksamhet. Stockh. 1868 287s fr Bh K3 15e /1896 3.uppl. 373s 15e
MÖLLER Ch. Guds barn och djävulens barn. Hfors 1932 28s Bm K2 5e
NOHL Fr. Martin Luther. En populär biografi. EFS 1964 141s Bh K3 12e
NOHRBORG A. Postilla. Lund 1926 814s fr Bh K3 25e /1848 K2 20e

NOVUM TESTAMENTUM GRAECE (Nestle-Aland) Ed. XXVII Bh K5 32e /Nestle 1932 665s Bh K2 10e
NYA TESTAMENT OCH PSALT. (röd) SKBD 1965 Bh K3 5e
NYA TESTAMENTET. Sv Folkbibeln 1996 528s Bh K3 10e
NYLANDER K.U. Lärobok i hebreiska språket. Upsala 1887 217s Bl K1+ 9e
NYLUND L. Bibelns huvudsanning: Rättfärdiggörelsen genom tron. Slef 1961 Bm K3 6e
NYSTRÖM E. Biblisk ordbok. Stockh. 1883 580s Bl K2 16e
ODEBERG H. Anteckningar till nytestamentliga texter. Jönköping 137s Bm K2 6e
O. Korintierbrevet. Verbum 1974 367s Bm K4 15e /Bh K3 15e
O. Kristus i Gamla testamentet. KFB 1971 63s Bm K4 6e
O. Skiftens studium inspiration och auktoritet. Bm 139s K3 8e
PALEARIO Den korsfäste Kristus Bv-förl. 1982 107s Bh K4 8e
PEHRSSON P. Luther-Bibeln. Göteborg 1934 32s Bm K2 10e
PIEPER F. Kristen dogmatik. Pro ver. 1985 736s Bh K5 42e
P. Skrifter lär inget tusenårsrike. Slef 1974 8s Bm K3 3e
PONTEN Fr. Grekisk läsebok för nybörjare. Uppsala 1956 108s Bh K2- 7e
PREUS R. Modern bibeltolkning och kristen tro. Biblicum 1972 55s Bm K4 4e
PRÄTORIUS S. De Trognas Andliga Skattkammare. SLEF 1925 438s fr Bh K2+ 8e /1892 484s fr Bh K2 8e
RAMBACH J.J. Beträktelser öfver Christi lidande (kort utdrag). Stockholm 1782 312s fr Bh K2- (s.9-10 faltas) 8e
R. Beträktelser öfver Guds Råd om människornas Salighet. Carlsh. 1836 322+283s fr Bl K2 15e
REICKE B. Kristendomens historiska bakgrund. 500 f.Kr - 100 e.Kr 318s Bm K2 14e
ROSENDAHL M. Den finska pietismens historia i XIX- de århundradet. 1.delen 1796-1835. Uleåborg 1903 397s Bh K3- 15e
ROSENDAHL G. Kyrkans framtid. Osby 1943 236s Bm K3 6e
ROSENIUS C.O. Beträktelser för var dag i året. SLEF 1948 740s Bh K4 15e /K2 10e /K1 5e
R. De trognas frihet ifrån lagen. EFS 1873 82s fr Bh K3 7e
R. "Den där vinner" eller Guds folks förtärlig på jorden. EFS 1893 115s fr Bl K3 10e
R. Epistelen till de Romare I-(II). Stockh. 1874 698s fr Bl K2 12e /I-II EFS 1931 Bh K3 25e
R. Heliga martyrer. Deras svåra lidande... EFS 1894 232s Bh K3 16e
R. Korta dagbetraktelser. EFS 1954 369s Bh K2- 5e
R. I Guds hjärta. SLEF 1992 699s Bh K5 20e
R. Om Herrens heliga Nattdag och hvilka äro värdiga nattdagsgäster? EFS 1879 48s fr Bm K3 35e
R. Om lagen och dess första ändamål. BV-förl. 1947 28s Bm K3 5e
R. Pietisten. Årgången 1842-1859 (6 band.) Stockh. 1873 c.3000s fr K2 75e /7.-9. årgången 460s Bl K3- 15e
R. Fader Vår. Stockh. 1885 172s fr Bh K2 8e /1922 183s Bm K3 8e
R. Samlade Skrifter. 2.bandet. EFS 1926 712s Bl K3 15e
R. Tio guds bud. Stockh. 1858 287s Bl K2 10e
R. Vågen ledning till frid. FFB 1966 159s Bm K2 4e
ROSENQVIST V.T. M.Luther. En kämpa för sanning och rätt. Hfors 1900 80s Bm K2 6e
RUNDLE E. Martin Luther. Berättelse från reformations-tiden. Stockh. 1902 556s Bh K2- 10e
SCHMIDT W. Fredrik Gabriel Hedberg. Hfors 1948 394s Bh K3 15e
SCHÜCK H. Olavus Petri. Ett Fyrahundraårsminne. Stockh. 1893 66s Bm K2- 8e
SCRIBER C. Själskatt. Förkortade bearbetning. Stockholm 1898 640s Bh K3 22e
S. Själskatt. Förkortad upplaga. KFB 1995 255s Bh K5 15e /Stockh 1949 378s K2 10e
SERENIUS S. Kyrkans historia. Vsa 1971 148s Bm K3 6e
SIEGLER H.R. Evolution eller degeneration. KFB 1975 123s Bm K4 14e
SIONS HARPAN. Evangelisk sångbok. Notupplaga. Slef 1993 701s Bh K5 13e
SJÖGREN P-O. Kyrkans politisering. Pro ver. 1975 47s Bm K3 4e
S. Tre dagar. En bok för Stilla veckan och Påsk. Pro veritate 1993 64s Bm K4 5e
S. Vad är bikt? Pro Veritate 1992 24s Bm K3 3e
STENBÄCK A. Vad är homosexualitet? Pro veritate 1992 46s Bm K4 3e

STORCKENFELDT S. Lina Sandell. Levnadsteckning. EFS 1949 227s Bh K3 10e /K1+ 6e
STOUGHTON J. Luther - ute och hemma. 1881 231s Bh K2- 12e
SURBURG R. Gamla testamentet och historisk-kritisk metod. Biblicum 1972 50s Bm K3 4e
SVEBILIUS O. Förklaring öfver D:r Martin Lutheri Lilla Cateches. Hfors 1905 126s fr Bh K2 6e/Åbo 1845 K1 5e /Landskrona 1982 K4 8e
SVENSKA KYRKANS BEKÄNNELSE SKRIFTER. Verbum 1985 710s+sakrekyrkor Bh K2+ 35e
SVENSSON A.B. Det fasta ordet. Ur Nya väktaren. Bv 1969 364s Bh K3 15e
SÄNDEBUDET 1880,-81,-82,-87,-89,-91 fr Bh K2-3 10e/st.
TRONS RÄTTFÄRDIGHET. Studier kring Hedbergs liv och teologi. Slef 1993 187s Bm K5 15e
TRENNE WITTNESBÖRD om rätta uppfattningen av evangelii lära. Slef 1895 119s fr Bh K2 6e
TONNESSEN O. Oscar Ahnfeldt. Evangelietis trubadur. Uppsala 1953 181s Bm K3 15e
UPPSLAGSBOK TIL BIBELN. EFS 1987 516s Bh K3+ 25e
WACHLER G. Att tro utan att se. Biblicum 1983 31s Bm K3 4e
WENNESTRÖM L.F.G. Hedberg. Hans liv och verksamhet. SLEF 1896 259s fr Bl K2 10e
WIRÉN E. Jesus och ungdomen. Hfors 1923 270s Bh K3 8e
W. Ett nådens år I-II. Dagliga betraktelser. Hfors 1946 c.350+350s Bh K3 47e /K2- 44e
W. När han öppnade boken. EFS 1937 377s Bh K3 12e
WISLÖFF F. Jag tror på Den Helige Ande. Klippan 1962 247s Bm K3- 8e
WISLÖFF C. Jag vet på vem jag tror. Hässle. 1963 163s Bh K3 8e
ÖBERG I. Varför en bekännelse - vi har ju Bibeln? SLEF 1980 36s Bm K4 4e
ÖSTERBACKA O. Hoppets bekännelse. Översikt över den kristna trosåtan. SLEF 1993 231s Bm K4 15e
O. Sekten som blir motsagd. Vasa 1998 43s Bm K4 2e
O. (red.) Vågen fram. Lutherska väckelserör. i uppbrott. Vasa 2001 252s Bm K4 15e

Förklaringar till anteckningar:

Bh = band med hård pärm, Bm = band / limmad med mjuk pärm, Bl = band med läderpärm (eller åtminstone ryggen av läder), fr = fraktura texttyp

K5 = ny säljesupplaga (lämpar sig som gåvobok)
K4 = lagere exemplar, eller nästan motsvarande ny
K3 = antikvariatexemplar i gott skick
K2 = antikvariatexemplar i normal skick
K1 = antikvariatexemplar i sämre skick (bristerna nämns skilt)

Luther-divaren är en spalt för alla Luther-läsare som är intresserade av biblisk lära. Luther-divaren kan också köpa och byta luthersk litteratur. Till Divaren kan du också göra bokreserveringar, eller "eftertylsta" en bok inom dina egna prisramar. Provision för "eftertylsta" böcker: 8 euro/bok + leveransavgift.

Böckerna levereras i beställningsordning. Slutsålda böcker annonseras ej. Post- och leveransavgifter 3-7 euro. Till utlandet enligt gällande tariffer. Fullständig retureringssätt.

BÖCKER EFTERTYLSA:

Bäck J. - Dopelsens sakrament, Bäck J. - Den Kristina Läran. Martin Boos böcker i olika språket. Fuhrberg - Åtenskapsprott o. prästsvigselplikt

Beställningar:

Luther-Kirjat oy
Hannu Halonen
PB 11 (Skolvägen 77)
69701 Vetil
GSM 0440-772233
tel. 06-862 1111 butik
tel. 06-862 1112 hem.
epost: hannu.halonen@concordia.fi
INTERNET: www.concordia.fi
OP 551200-29882
Postgiro i Sverige 4079953-8
Moms.reg. FO-nummer 1729281-2
Förfrågningar angående böcker:
Roger Pettersson GSM +358 50 343 5781
Tel. +358 6 728 1601
Jag beställer postorderlistan
• för finskspråkiga böcker
• för tyska och engelska böcker

D:r Martin Luther

Palmsöndagen

Predikan

Från Evangelisk Själsapis för hemmet (förkortad)

Då vände Jesus sig om och sade till dem: "Jerusalem döttrar, gråt inte över mig, utan gråt över er själva och era barn."
Luk. 23:28

Denna predikan, fastän den är ställd till de judar, som då var närvarande, går ändå huvudsakligen ut på, att vi skall lära oss rätt bruka vår käre Herres Jesu Kristi lidande. Först lära oss känna vilken gruvlig börda synden är, ty Guds Son måste själv dö för våra synders skull. Sedan trösta oss mot synden genom detta lidande, därför att Guds Son helt och fullt har betalt för våra synder på korset.

Så skall vi låta denna förmaning, som Kristus här ställde till kvinnorna i Jerusalem, vara sagd även till oss. Ty vi måste alla med varandra bekänna, att vi har många och svåra synder. Vad skall vi då göra? Intet annat än gråta och ropa till Gud om förlåtelse samt med allvar sträva mot vår onda, syndiga natur.

Ty domen är given. Eftersom Gud har låtit ett så hårt lidande komma över sin käre Son, skall vi inte vara säkra, utan bekänna synden och av hjärtat bekymra oss över, att vi genom synden har blivit så fördärvade. Därför skall

vi frukta för Guds vrede och bedja om nåd och förlåtelse.

Men Herren lär oss här ännu något mer. Över oss själva och våra barn skall vi gråta. För Jesu skull skall vi inte gråta, utan vara glada och vid gott mod.

Ty varför lider Han? Han har inte förtjänat en sådan hård dom, utan Han lider för vår synds skull. Han vill fullborda sitt prästämbete och inte endast bedja för syndare, utan även offra sitt liv och blod på korsets altare. Då skall Gud genom detta offer bli blidkad och de arma syndarna befrias från Guds vrede och bli det eviga livets arvingar.

Därför vill inte Herren ha lidit i den avsikten, att vi skall gråta över Hans lidande. Han vill att vi skall vara glada, lova Gud och tacka för Hans nåd, prisa, berömma och bekänna Honom, för att vi genom Hans död har blivit delaktiga av Guds nåd, blivit fria från synden och döden och blivit Guds kära barn.

Eftersom ingen nu klagar över sin synd, så kan heller ingen av hjärtat glädja sig över den käre Herren Kristus. Vi har det medfött, att vi gör helt och hållet tvärt emot. Då vi borde gråta för våra synders skull, då ler vi. Då vi av hjärtat skulle jubla, över att Kristus har dött för oss och förvärvat oss det eviga livet, då gråter vi. Vi

gråter, klagar, bävar, som om Kristus inte hade dött för oss, som om Han inte betalat för våra synder, stillat Guds vrede och inte frälst oss från döden.

Därför har vi i båda fallen behov av att bedja. Först att Gud genom sin Helige Ande ville röra våra hjärtan, väcka avsky för synden, draga oss till sig och bevara oss för all säkerhet. För det andra, att Han skulle upptända trösten mot synden i våra hjärtan och göra förtröstan till Herrens Kristi offer och tillfyllestgörelse fast.

Då kan vi rätt tjäna Gud genom att som fattiga syndare frukta Honom. Vi skall också vara redo till ständig bättringsövning samt av hjärtat lita på Hans godhet. Han vill oss inte något ont, eftersom Han givit oss sin ende Son i döden till betalning för våra synder och låtit Honom dö på korset. Detta vill vår Herre Kristus ge oss alla!

Amen.

*Vartill gagnar det med tårar
Se den marterväg Han går,
Törnen som Hans panna sårar,
Smäleken som följt Hans spår,
Och att ömkan Honom skänka
För det Han blev så bemött,
Om du icke vill betänka
Att för din skull blott Han dött?*

Vill du bli medlem i Föreningen Logos i Österbotten?

Kontakta *Klas-Erik Isaksson*, Byhamnvägen 188, 65800 REPLÖT, tfn (06) 352 0133, e-post: keison@netikka.fi.

Om du har tillgång till Internet kan du läsa om föreningen och du hittar också kontaktuppgifter: www.logosmappen.net/logos.

Kom ihåg Föreningen Logos med gåvor och testamenten!

I kl
frimärke

Roger Pettersson
Fagernäsvägen 17 läg. 6
FIN-68570 LARSMO

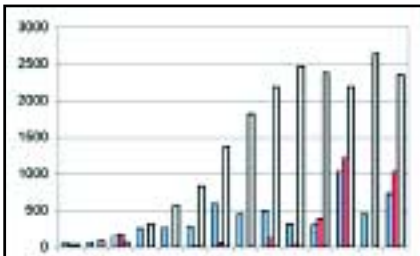

Kassaredovisning

Till och med vecka 14 har hittills i år inlutit penningbidrag i form av gåvor och kollekter 5.390,96 euro vari ingår 1.900 svenska kronor.

Vi vill tacka alla trogna gåvogivare och förebedjare, både i Finland och i Sverige, för ert stöd till Föreningen Logos i Österbotten. För oss är det till stor glädje och uppmuntran i arbetet för spridandet av Guds ord.

Må Gud, alla goda gåvors givare, välsigna er rikligen.

Diagrammet visar influtna medel (blå staplar), utbetalda kostnader (röda staplar) och tillgängligt saldo (ljusa staplar).

Fortsatt verksamhet

Eftersom stödet till vår lilla förening har räckt till för att täcka utgifterna sedan vi sände ut det förra numret, så tror vi att Gud vill att vi skall fortsätta. Vi har beslutat förlänga Roger Petterssons anställning åtminstone till juni och juli.

Roger Pettersson kommer under sommaren att dels arbeta med projektet Logos nätbibelskola (se s. 8), dels fortsätter han att hålla gudstjänster och bibelstudier. Fortsätt att be för honom och hans familj!

Så här kan du delta i understödet:

Om du har Internetuppkoppling kan du gå till <http://www.logosmappen.net/logos/insamling/> och ladda ner en svarsblankett. Fyll i den och sänd den till samma adress. Du kan samtidigt också ladda ner en bankgiroblankett, eller med hjälp av vilken blankett som helst betala ditt stöd till konto 497028-241584. Du kan också betala in till vårt postgirokonton i Sverige: 407 99 53-8.

Du kan göra en *betalningsförbindelse* med din bank, så att ditt stöd tas ut automatiskt

varje månad på den dag du bestämmer. Detta är det bästa alternativet med tanke på kontinuiteten i understödet.

Prenumerationer och e-postlista

Vi önskar att de som vill prenumerera på tidningen Logos i fortsättningen sänder in namn och adressuppgifter via kupongen nedan, eller anmäler via webbsidan <http://www.logosmappen.net/tidning>. Prenumerationsavgiften är tillsvidare frivillig (kostnaden för tryckning och postning är ca 2 euro/nr; vartill kommer verksamhetsledarens arbete). Nästa nummer beräknas utkomma i september.

Det kommer också i fortsättningen att vara möjligt att läsa tidningen i **pdf-format** i Logosmappen (för det behövs Acrobat Reader). Genom att sända in e-postadress får de som inte prenumererar på pappersupplagan meddelande när ett nytt nummer kommer.

Eftersom tidningen utkommer rätt sällan, informerar vi också om vår verksamhet via Logosmappen och e-post.

Evangelisk-lutherska gudstjänster

följande söndagar kl. 11.00 i Efö, Vasa: 20.4, 4.5, 18.5, 15.6 och 6.7. Egen kaffekorg, bibelstudium och samtal.

Aktläsningar i Stilla veckan hålls måndag 14.4, tisdag 15.4, onsdag 16.4 och torsdag 17.4 kl. 19.00 samt långfredag 18.4 kl. 11.00.

Vi sjunger vanligen ur psalmboken och följer tillsvidare den gamla handboken för den evangelisk-lutherska kyrkan i Finland. För gudstjänsterna svarar Roger Pettersson.

Bibeldagar i Jakobstad

Föreningen Logos i Österbotten ordnar bibeldagar i Kyrkostrands församlingshem i Jakobstad 24–25.5. Gästtalare är predikant Gunnar Andersson från Evangelisk-Luthersk Samling i Umeå.

Lördag 24.5 kl. 18–21: *Gunnar Andersson* och *Roger Pettersson*. Tema: Helgat vare ditt namn. Information om Logos nätbibelskola och från ELS.

Söndag kl. 14–17: *G. Andersson* och *Ola Österbacka*. Tema: Tillkomme ditt rike.

www.logosmappen.net

Inom kort introducerar vi en ny klassiker: **Martin Luthers Stora galaterbrevskommentar**.

Av Luthers övriga verk finns **Om den trälbundna viljan** och **Om en kristen människas frihet**. **Huspostillan** är under arbete.

Vi har också satt in **perikoper** i bekännelseskriterierna, vilket underlättar hänvisningar och sökning utifrån en vetenskaplig notapparat.

Trosfrågan är en ny funktion: ställ en fråga, och sök bland tidigare frågor.

Läs **Dagens andakt** som din dagliga start på dagen – betraktelser ur Luthers Resekost. Inför söndagen kan du ta del av **Juhani Martikainens** textutläggningar.

www.folkbibeln.net

I anslutning till sökning av bibeltexter eller rubriker kan du läsa de gamla akterna ur Kristi lidandes historia, aktuella inför stilla veckan.

Ja tack, sänd tidningen Logos till följande adress(er):

Nej tack, stryk följande adress(er) från prenumerantregistret:

Jag vill vara med på **e-postlistan** men vill ändå ha papperstidning:

E-postadress: _____

Jag vill vara med på **e-postlistan** och behöver ingen papperstidning:

E-postadress: _____

--- Klipp ut! ---